

# Mevsim Sonbahardı

– Mustafa Kara · 06 Şubat 2014

---

Veda zamanı gelmişti  
Adam ağlıyordu!  
Gözyaşları yanaklarından süzülüp  
Yüreğinde çoğalarak  
Yeniden sel oluyor  
Kırpiklerinden taşıyordu adamın...

Adeta af diliyor, dudaklarından dökülen  
"İstemezdim böyle olmasını" cümlesini  
Sanki alnına kazıyordu  
Ve bir taraftan da adam ağlıyordu.

Belki de mecburdu!  
Gecenin karanlığında yeni gelmişti evine  
Gelirken karanlık geceyi de üzerine giymişti sanki?  
Nasıl olur? Nasıl olur diye avazı çıktığıınca haykırmış  
Sesi gecenin zifri karanlığında yankılanmıştı  
Ellerini yumruk yapıp  
Ağır gelen, taşıyamadığı başına destek yapmıştı  
Ve gözleri iki çeşme adam ağlıyordu...

Çok seviyordu kadını...  
Canı pahasına hem de  
Ama kadının selameti açısından  
Mecburdu uzak durmaya  
Gücü ağlamaya yetiyordu  
Adam ağlıyordu...

Ve kadın...  
Aynı şehirde, başka bir evde  
Yatağında iki büklüm, elinde telefon ile  
İçini çeke çeke...  
Gözyaşlarını yüreğine döke döke hem ağlıyor  
Hem de adama "ne olur anla beni! Anla..." diye mesaj yazıyordu...

Sonra derinden bir müzik sesi duyuldu  
“Omzumda iz bırakma  
Ykm dünyaya yakın  
Elfida  
Hep aklımda kalacaksın” diye son bulan...

Belli ki bir veda havasıydı esen.  
Yüreğinde hissettiğın sıcaklık  
Unutma!  
Sevdamin kanayan yarasıdır  
Diyerek ağlayan adamın  
Gözyaşları süzülüyordu yanaklarından...

Unutma! Unutma sakın!  
Her ne olursa olsun, ne yaşarsak yaşayalım,  
Senden tüm izler kalacak hayatımda.  
Gözlerimden akan her damla yaşta  
Seni hatırlatmayan bir yer bulabilirsem  
Kan gl olur yanaklarım, diye yazıyordu adam  
Ve kadın da okuyordu.  
İkisi de ağlıyordu...

Belli ki veda zamanı gelmişti  
“Hoşça kal can tanem  
Hoşça kal iyi ki varsınEn güzeline emanetimsin”  
diye yazmıştı kadın...  
Gözyaşları sel olmuş, set çekmişti aralarına  
Birbirlerine sarılamamışlar  
Yüz yüze de gelememişlerdi dostça olsa da...

Vakit tamamdı...  
Ayrılık saati gelip çatmıştı  
Ve yolları ayrıldı...  
Adam hıçkırma hıçkırma ağladı  
Kadın da hiç bu kadar ağlamamıştı.

Ve...  
Dalından düşen yapraklar gibi  
Adam bir tarafa

Kadın başka bir tarafa  
Çaresizlik içerisinde savrulup gittiler  
Çünkü... Mevsim sonbahardı...

//Unutma cennete giderken tut ellerimden beni de götür!//

Mustafa KARAAHMETOĐLU21.10.2013